

Arrest

nr. 52 589 van 8 december 2010
in de zaak RvV XI/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 3 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. CILINGIR, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Kllodernicë (gemeente Skenderaj) en heeft u het Kosovaars staatsburgerschap. Op 22 februari 2009 kwamen 's nachts drie leden van het AKSh (Armata Kombëtare Shqiptare, Albanees Nationaal Leger) naar uw woning. Ze waren op zoek naar u en uw broer (A.) (O.V. 6.498.003). Jullie waren op dat ogenblik evenwel niet thuis. Het AKSh zocht jullie omdat ze wilden dat u en (A.) ook lid zouden worden. De drie gaven aan uw vader twee documenten af. Met die documenten moesten u en (A.) zich in Mitrovicë gaan aanmelden. Toen u en uw broer het nieuws vernamen, bleven jullie niet langer thuis. U dook onder bij enkele ooms en tantes. Uw broer hield zich vooral bij zijn schoonfamilie schuil. Een maand later kwamen leden van het AKSh terug naar jullie ouderlijke woning. Uw vader zei hen dat het toch niet nodig was dat zijn zonen

zich zouden aansluiten bij het AKSh aangezien er tegen niemand meer gevochten moest worden omdat Kosovo onafhankelijk geworden was. De leden van het AKSh antwoordden uw vader dat ze u en uw broer als verraders zouden beschouwen indien jullie zich niet bij hen zouden aansluiten. Ze zeiden ook nog dat ze niet meer zouden terugkomen, maar dat zij jullie, zodra ze jullie zouden vinden, zouden vervolgen volgens hun eigen militaire wetten. U stapte niet naar de politie voor uw problemen met het AKSh omdat u geen vertrouwen had in de politie. Uw broer (A.) had immers op een keer, een drietot viertal jaar geleden, ruzie met andere dorpelingen. Uw broer had toen bewijzen en er werden ook wapens gevonden bij de personen met wie hij ruzie had, maar toch had de politie hem toen niet kunnen helpen. Om die reden was u ervan overtuigd dat de politie u evenmin zou hebben kunnen helpen voor uw problemen met het AKSh. U dacht er niet aan om zich tot Eulex (European Union Rule of Law Mission) of KFOR (NATO Kosovo Force) te richten. Ook uw broer deed geen beroep op de politie, Eulex of KFOR. Omdat jullie niet langer ondergedoken konden blijven leven besloten u en (A.) om Kosovo te verlaten. U vertrok uit Kosovo op 27 september 2009 en kwam naar België, waar u op 30 september 2009 asiel aanvraagde. Uw broer (A.) vertrok al een dag eerder, op 26 september 2009, en diende eveneens op 30 september 2009 een asielaanvraag in. U wenst niet naar Kosovo terug te keren uit angst dat het AKSh u daar zal vinden. Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten neer: uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgereikt op 20 januari 2009, en het bevel van het AKSh, opgesteld op 20 februari 2009, waarin u opgeroepen wordt u aan te sluiten bij het AKSh. Uw broer (A.) vergat zijn brief van het AKSh uit Kosovo mee te nemen.

B. Motivering

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen en die van uw broer (A.) niet geheel eensluidend zijn. Zo beweerde u dat u na het eerste bezoek van het AKSh op 22 februari 2009 ging onderduiken bij ooms en tantes, terwijl uw broer zich vooral bij zijn schoonfamilie ging schuilhouden. Jullie hielden zich verborgen tot jullie vertrek naar België in september 2009. Tijdens de periode dat u en uw broer ondergedoken zaten, zagen jullie elkaar af en toe. Het gebeurde immers wel eens dat uw broer bij de oom of tante kwam bij wie u op dat moment ook verbleef. Andersom ging u ook wel eens naar uw broer toe in die periode, maar dit gebeurde niet dikwijls (CGVS p.6). Uw broer daarentegen stelde dat jullie elkaar tijdens de periode dat jullie ondergedoken zaten nooit zagen en dat jullie elkaar voor het eerst terugzagen in België (CGVS (A.I.) p.6-7). Deze inconsistentie tussen jullie verklaringen zet de geloofwaardigheid van jullie bewering gedurende enkele maanden voor jullie komst naar België ondergedoken te hebben geleefd op de helling. Bijgevolg wordt ook de geloofwaardigheid van jullie problemen met het AKSh, die de aanleiding zouden hebben gevormd voor jullie onderduiken, ondermijnd. Deze laatste bevinding wordt nog extra kracht bijgezet doordat uw verklaringen dat het AKSh u en uw broer (A.) zou zijn komen zoeken om jullie te verplichten zich bij hen aan te sluiten, dat het AKSh daarop zowel voor u als uw broer een bevel zou hebben afgegeven om jullie aan te melden en dat het AKSh ermee gedreigd zou hebben jullie te vervolgen volgens hun eigen wetten indien jullie geen gevolg zouden geven aan hun bevel (CGVS p.5-6) maar moeilijk in overeenstemming kunnen worden gebracht met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt dat het weinig waarschijnlijk is dat een illegale en terroristische organisatie zoals het AKSh zich zou bezighouden met het opmaken en afleveren van officiële documenten zoals een bevel of convocatie. Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat er door het AKSh geen gedwongen inlijvingen worden uitgevoerd. Dit blijkt overigens ook uit de verklaringen van het AKSh zelf. De organisatie stelt immers dat ze geen enkel probleem ondervindt om mensen te vinden. Hoe dan ook zijn er geen gevallen bekend van bestraffingen van mensen die geen lid willen worden van het AKSh. Tot slot mist de door u neergelegde oproeping van het AKSh ook bewijskracht daar er niet eens in vermeld wordt wanneer u zich dan wel bij de organisatie had moeten melden.

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u voor uw beweerde problemen met het AKSh geen of onvoldoende beroep kon doen – of in geval van terugkeer naar Kosovo zou kunnen doen – op de hulp van of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of internationale autoriteiten, waarmee u overigens nooit concrete problemen heeft gekend (CGVS p.9). U verklaarde dat u voor uw problemen met het AKSh nooit naar de Kosovaarse politie bent gestapt omdat u ervan overtuigd was dat deze u toch niet zou hebben kunnen helpen. U baseerde deze uitspraak op een eerdere ervaring van uw broer (A.) met de politie. De politie zou (A.) immers niet hebben kunnen helpen toen hij ruzie had met andere dorpelingen, en dit ofschoon uw broer bewijzen had en er wapens gevonden waren bij de personen met wie hij in conflict lag. Er zou toen wel een rechtszaak geweest zijn,

maar het zou bij één zitting gebleven zijn. Normaal gezien had er nog een tweede zitting moeten plaatsvinden maar dat is niet gebeurd (CGVS p.7-8). In dit verband kan vooreerst opgemerkt worden dat uw verklaringen over dit eerdere wedervaren van uw broer met de politie geloofwaardigheid missen daar u dit probleem een drietot viertal jaar geleden situeerde (CGVS p.8), terwijl uw broer het situeerde nog voor hij in 2002 naar Duitsland trok (CGVS (A.I.)p.4, 7). Hoe dan ook vormen uw verklaringen over dit eenmalig wedervaren van uw broer met de politie geen afdoende rechtvaardiging voor uw geheel nalaten de Kosovaarse politie in te schakelen bij uw problemen met het AKSh, temeer daar uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie duidelijk wordt dat doeltreffende bescherming vanwege de Kosovaarse autoriteiten wel mogelijk is en dat er voldoende wettelijke procedures zijn voor de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven. Tevens blijkt uit de informatie dat de Kosovaarse politie (KP), wanneer zij van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, anno 2010 op afdoende wijze wel degelijk actie onderneemt en wel degelijk voor bescherming kan en wil zorgen voor diegenen die problemen hebben/vrezen. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat er door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren.

Specifiek met betrekking tot het AKSh kan voorts nog worden toegevoegd dat de Kosovaarse autoriteiten het AKSh sinds de afkondiging van de administratieve instructie nr. 2003/9 op 17 april 2003 als een terroristische en illegale organisatie beschouwen. Sindsdien treden zowel de lokale als internationale gerechtelijke en politionele autoriteiten in Kosovo daadkrachtig op tegen deze organisatie. Dit blijkt ondermeer uit twee effectieve veroordelingen van het AKSh. Een eerste volgde naar aanleiding van een aanslag van het AKSh nabij Zveçan en een tweede in maart 2007. Bovendien kan de bescherming zo nodig geboden worden door KFOR en Eulex. KFOR is steeds bijzonder waakzaam in verband met AKSh-activiteiten en heeft reeds meermaals verklaringen afgelegd dat ze elke bedreiging ernstig neemt en desbetreffend zal optreden. U zou er evenwel niet aan gedacht hebben om u tot KFOR of Eulex te wenden (CGVS p.8).

Gelet op voornoemde informatie meen ik dan ook dat er, ook voor wat betreft problemen met het AKSh, in Kosovo anno 2010 redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde Kosovaarse identiteitskaart bevestigt hoogstens uw identiteit en uw nationaliteit, maar niets meer. Het bevel van het AKSh kwam hierboven reeds aan bod.

Tot slot kan nog worden toegevoegd dat ik in het kader van de asielaanvraag van uw broer (I.A.) (O.V. 6.498.003) eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heb genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending van artikel 3 EVRM aan.

Verzoeker stelt bij een terugkeer naar Kosovo het gevaar te lopen dat hij terug wordt gezocht door de leden van AKSh, een illegale terroristische groepering. Met de kopie van het bevel dat hij van AKSh kreeg werd volgens verzoeker geen rekening gehouden bij het nemen van de bestreden beslissing. Volgens verzoeker slaagde de commissaris-generaal er niet in om het begin van bewijs dat hij aanbracht - rapporten van Amnesty International en de International Human Rights Commission - te weerleggen. Een schending van artikel 3 EVRM kan volgens verzoeker aldus worden vastgesteld.

In een tweede middel wordt de schending van de beginselen van behoorlijk bestuur opgeworpen, in casu de zorgvuldigheidsplicht.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.2. Verzoekers twee middelen worden omwille van hun onderlinge samenhang samen behandeld.

2.2.3. Inzake verzoekers stelling dat hij *“bij zijn asielrelaas een kopie van het bevel van hen [lees: AKSh] [heeft] neergelegd, hier wordt totaal geen rekening mee gehouden bij het nemen van de beslissing”* blijkt dat de bestreden beslissing dienaangaande stelt: *“Deze laatste bevinding wordt nog extra kracht bijgezet doordat uw verklaringen dat het AKSh u en uw broer (A.) zou zijn komen zoeken om jullie te verplichten zich bij hen aan te sluiten, dat het AKSh daarop zowel voor u als uw broer een bevel zou hebben afgegeven om jullie aan te melden en dat het AKSh ermee gedreigd zou hebben jullie te vervolgen volgens hun eigen wetten indien jullie geen gevolg zouden geven aan hun bevel (CGVS p.5-6) maar moeilijk in overeenstemming kunnen worden gebracht met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Uit deze informatie blijkt dat het weinig waarschijnlijk is dat een illegale en terroristische organisatie zoals het AKSh zich zou bezighouden met het opmaken en afleveren van officiële documenten zoals een bevel of convocatie. Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat er door het AKSh geen gedwongen inlijvingen worden uitgevoerd. Dit blijkt overigens ook uit de verklaringen van het AKSh zelf. De organisatie stelt immers dat ze geen enkel probleem ondervindt om mensen te vinden. Hoe dan ook zijn er geen gevallen bekend van straffingen van mensen die geen lid willen worden van het AKSh. Tot slot mist de door u neergelegde oproeping van het AKSh ook bewijskracht daar er niet eens in vermeld wordt wanneer u zich dan wel bij de organisatie had moeten melden.”* Verzoekers verweer inzake de kopie van het bevel mist feitelijke grondslag.

Bij het opwerpen van een schending van artikel 3 EVRM moet verzoeker doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij wordt teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. Hij moet deze beweringen staven met een begin van bewijs en moet concrete, op zijn persoonlijke situatie betrokken feiten aanbrengen. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM.

In casu wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers verklaringen omtrent zijn vluchtmotieven omdat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde met zijn broer én onaannemelijk een document bijbracht uitgaande van een organisatie als de AKSh. Dit wordt door verzoeker niet in concreto weerlegd.

Verzoeker weerlegt evenmin de omstandige motivering waaruit blijkt dat hij hoe dan ook bescherming kan verkrijgen bij zijn nationale autoriteiten tegen het AKSh.

De bestreden beslissing vindt steun in het administratief dossier en wordt niet nuttig weerlegd.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de beschermingsmogelijkheden (zie sub 2.2.3) evenals de elementen in het administratief dossier, toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.5. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.3. Er wordt geen geground middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht december tweeduizend en tien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS